

[Udenrigsministeren.]

problemer her i tinget. Situationen er ikke blevet mørkere, men der har heller ikke indtil dato vist sig noget reelt lyspunkt i udviklingen, der kunne bebude en afgørende ændring i denne. Dog skal jeg gerne tilføje, at den almindelige vurdering i Vesteuropa i dag er den, at håbet om fredens bevarelse er blevet styrket.

Et rundskue giver følgende billede:

I Mellemøsten er gærende kræfter kommet i bevægelse. De har manifesteret sig ved oliekrisen i Persien, konflikten mellem Ægypten og Storbritannien i tilknytning til det sudanesiske problem, begivenhederne i Tunis og de arabiske staters klage herover til sikkerhedsrådet. Det ser ud, som om der på visse områder i øjeblikket er indtrådt en politisk afspænding, men det må erindres og fastholdes, at intet af de udestående problemer er blevet løst.

Der er krig i Indokina, og situationen er her stadig uafklaret. Denne krig anspænder Frankrigs kræfter, og de store ofre, som Frankrig her bringer for at standse det kommunistiske stormløb, udøver betydelig indflydelse på Frankrigs stilling i Europa.

Et meget betydningsfuldt spørgsmål er forløbet af våbenstilstandsforhandlingerne i Korea. Den sidste tid synes heldigvis at have styrket håbet om, at det skal blive muligt at få en våbenstilstand afsluttet. Efter de oplysninger, der foreligger for udenrigsministeriet, synes der både i Rusland og i Korea at være betænkeligheder ved den anspændelse, som krigen betyder. Man er nået så langt frem gennem de månedlange forhandlinger, at en virkelig mulighed for en overenskomst skulle være tilstede. Håbet herom deles af alle folk i Vesten. Afbrydes disse forhandlinger, vil — derom er jeg overbevist — hele verden befinde sig overfor meget farefulde muligheder. Begge de stridende parters militære stilling hævdes nu at være meget stærk, og bryder en ny offensiv løs, vil det medføre overordentlig store tab såvel af menneskeliv som af materiel. De kommunistiske tropper skal andrage 500 000—600 000 mand, hvoraf 100 000—150 000 nordkoreanere, resten kinesere. Kampen på landjorden er stilnet af, luftkampe forekommer derimod stadig oppe mod nord i en afstand af ca. 100 miles fra den manchuriske grænse. De kinesiske flyvemaskiner siges at være af russisk oprindelse. Der er tre hovedspørgsmål, der står tilbage, nemlig 1) accepten af Rusland som medlem af det neutrale inspektionshold, 2) regler for udveksling af krigsfanger, 3) såvidt jeg ved stadig uløst —

opførelse af militære flyvepladser i Nordkorea.

Afbrydes forhandlingerne mod forventning og bryder krigen atter ud, kan konsekvenserne heraf blive uoverskuelige. Den fare, som situationen i Korea indebærer, herunder muligheden for en universal krig, bør anspore begge parter til at søge at nå til et resultat. De Forenede Nationers vilje til at finde en løsning kan ingen tvivle om. At FN har gjort et stort forberedende arbejde for, såsnart mulighed er derfor, at kunne læge krigens sår i det så hårdt ramte land, er et vidnesbyrd om, at disse nationer håber på fred og forbereder sig på den. I den allersidste tid er et nyt moment trådt frem: den kommunistiske påstand om, at FN på initiativ af Amerika har påbegyndt bakterielogisk krigsførelse. Om denne påstand vil jeg senere i min tale gøre nogle bemærkninger.

Vender vi os derefter til Europa, er situationen præget af to forhold: det ene er Atlantpagtstaternes beslutninger med hensyn til opbygningen af det vesteuropæiske forsvar og herunder forhandlingerne om oprettelsen af en europæisk hær, hvori Vesttyskland skulle deltage. Også hertil vil jeg vende tilbage senere i sammenhæng med min redegørelse for forhandlingerne på Lissabon-mødet.

Med hensyn til den militære situation, der foreligger, efter at Atlantpagten har eksisteret i tre år, har den øverstbefalende for Atlantstyrkerne, general Eisenhower, givet en vurdering i sin rapport af 2. april til Atlantrådets standing group. Han siger heri, at vel er de styrker, der i dag står til rådighed for Atlanthærene, ikke i sig selv i stand til at afvise et fjendtligt angreb, men de er dog blevet i den grad udbygget, at Atlantstyrkerne i givet fald kan yde en kraftig indsats.

„Strømmen har vendt sig til vor fordel, og den frie verdens stilling er lysere, end den var for et år siden.“ „Vesteuropa har“, siger general Eisenhower, „indenfor sin rækkevidde muligheden for at kunne opbygge så store militære, økonomiske og moralske styrker, at den kommunistiske verden aldrig vil vove at udfordre os.“

Efter denne vurdering skulle vi således være på vej til den balance i styrkeforholdet, som er målet for Atlantpagtlandenes forsvarsmæssige opbygning, så at en forhandling mellem øst og vest om en afspænding skulle blive mulig. Dog skal det tilføjes, at vi jo alle ved, at vi kun er på vej, og at endnu et stort arbejde forestår, før Vest-